

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Haymo-//nis Episcopi Hal-//berstattensis De
Chri//stianarum rerum memoria li-//bri decem**

Haimo <Halberstadensis>

Coloniae, 1531

VD16 H 224

Liberius Papa tradit[ur] in exilium. Cap. VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29805

gnū Athanasīū veritatem edocentē, condemnat. In cuius persecutione postmodū grauit̄ conspirantibus hereticis & multa crimina intēdentibus, vniuersus orbis cōiurauit, & cōmoti sunt principes terræ, gentes, regna, exercitus coierūt aduersus eū. In cuius damnatione cum apud Mediolanū cōgregati subscribere cogerentur episcopi, quibusdā eorū deceptis, Pictauiensis minime cōsentit Hilarius. Vnde & cum quibusdā alijs episcopis traditur exilio. Inde apud Ariminū synodus ab hæreticis congregatur, ibi *ὁμολογίον*, quasi ignotū sermonem, & à scripturis alienū à fidei expositione decernūt, firmātes sibi sermonē neq̄ & dicētes, soli Ch̄o oportere credi, & nō *ὁμολογίον* confirmare.

Caput VIII.

INterea Liberius Papa tradit̄ in exiliū, & Felix diaconus eius in loco eius subrogatur ab hæreticis. Hierosolymis Cyrillus Maximo in episcopatu succedit, aliqñ in fide varians, aliqñ in communionē.

PER idem tempus Constantius imperator viuendi finem facit, Iulianus vero succedit in regnum, bono vsus principio & malo fine. Nam primo clericus & philosophus insignis, postmodū ad idola conuertitur. Et primo quidē pacificus relaxat episcopos de exilijs, & benigne agit aduersus nostros. Deinde persequitur, & infert supplicia. Hic in odium Christi Iudæis permittit reparare templū Hierosolymis, qui ex omnibus prouincijs collecti, noua templi fundamenta iaciunt, quæ subito terremoto corruūt diuinitus, saxis ingētibus longe lateq; dispersis. Et ne hoc casu crederetur factum, sequenti nocte in vestimen-

HAYMO DE CHRISTIA.

tis cunctorꝝ crucis apparuit signū. Quo attoniti miraculo, plurimi Christo crediderunt. Hic etiā Iulianus ad cumulum nequitiae summę contra deum, in signe Christi simulacrum, quod apud Cæsaream mulier à sanguinis liberata profluvio collocauerat, satis impudēter deponit, suamq; eodem loco collocat imaginē, quæ igne de cælo cadente postmodū fulminata est, caput cum ceruice vna in terra est deiectum. Reliqua pars hæctenus ad iudiciū fulminis reseruatur. Tunc vero Pagani imaginē Chri cōfregerunt, quā postmodū Christiani recolligentes, recōdiderunt in ecclesiā.

EX CONCILIO apud Alexandriā,

Caput IX.

INterea cōgregatis apud Alexandriam paucis numero confessoribus, licet fidei merito multis, ad sedandas hæreticorꝝ procellas tractatur, quibusdam eorum ad rigorem ecclesiæ dicentibus: non debere eos recipi in sacerdotium qui se vtcunq; contagione hæretica maculauerunt, alijs vero ad cōpassionem promulgantibus, non debere negari aditum ab iurato errore perfidię redeuntibus. Additur quoq; in illo concilij decreto, plenior de spiritu sancto disputatio, vt eiusdem substantiæ ac deitatis cuius pater & filius crederetur, nec quicquam prorsus in trinitate aut creatum, aut inferius, posteriùsve diceretur, sed de differentia substantiarū & subsistentiarum sermo eis p scripturas motus est, quas Græci vsias & hypostasēs vocant. Quidam dicebant substantiā & subsistentiā vnū videri, quia tres substantias non dicimus in deo, nec tres subsistentias dicere debeamus. Alij vero qui